

Dosarul nr. 3ra-503/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (C. Roșca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Buhnaci, L. Pruteanu, M. Guzun)

ÎNCHEIERE

24 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Eugenia Gangura, Ion Guzun în interesele proprii și ale minorului XXXXX,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Eugenia Gangura, Ion Guzun în interesele proprii și ale minorului XXXXX împotriva Agenției Turismului a Republicii Moldova, intervenient accesoriu Societatea Comercială „Tur-Magazin” Societatea cu Răspundere Limitată cu privire la obligarea emiterii actului administrativ privind constatarea prestării serviciilor necorespunzătoare în baza contractului de prestări a serviciilor turistice și restituirea contravalorii acestor servicii, împotriva deciziei din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Eugenia Gangura, Ion Guzun în interesele proprii și ale minorului XXXXX și s-a menținut hotărârea din 20 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru

c o n s t a t ă:

La 08 februarie 2017, Eugenia Gangura, Ion Guzun în interesele proprii și ale minorului XXXXX au depus cerere de chemare în judecată, cu concretizările ulterioare, împotriva Agenției Turismului a Republicii Moldova, intervenient accesoriu SC „Tur-Magazin” SRL cu privire la obligarea emiterii actului administrativ privind constatarea prestării serviciilor necorespunzătoare în baza contractului de prestări a serviciilor turistice și restituirea contravalorii acestor servicii.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că la 30 august 2016, între agenția de turism SC „Tur-Magazin” SRL, în calitate de turoperator, și Ion Guzun, în calitate de client, a fost încheiat contractul de prestare a serviciilor turistice nr. XXXXX.

Potrivit pct. 2.1 și 2.3 din contract, valoarea serviciilor turistice a constituit suma de 999 de Euro, care a fost achitată la 30 august 2016 în valută națională în mărime de 21.818,16 lei, conform cursului oficial de schimb valutar al BEM la data respectivă.

Astfel, la data încheierii contractului nominalizat – 30 august 2016, Ion Guzun a achitat diferența în sumă de 699 de Euro dintre costul total al serviciilor turistice și avansul în mărime de 300 de Euro achitat anterior.

Au menționat reclamanții, că la 31 august 2016 s-au deplasat cu cursa aeriană charter Chișinău-Antalya 2016.

În jurul orei 11⁰⁰ au luat masa din produsele, care erau disponibile în hotelul „Mukarnas Spa & Resort Hotel”, iar înainte de prânz – late breakfast. Ulterior, au fost cazați în hotel, cina au luat-o aproximativ pe la ora 19⁰⁰.

Au reținut că la 31 august 2016, pe parcursul întregii zile și seara, Eugenia Gangura a consumat următoarele produse: pește la grătar, legume și carne de pui din barul destinat alimentației dietetice, iar copilul minor XXXXX a fost hrănit cu terci pentru bebeluși, cu legume și carne de pui din același local.

Însă, în noaptea (din 31 august 2016 spre 01 septembrie 2016), starea de sănătate a minorului XXXXX brusc s-a înrăutățit a început să aibă diaree, a manifestat apatie, febră înaltă de 38⁰C – 39⁰C, care a durat și pe parcursul următoarei zile din 01 septembrie 2016, aceleași simptome, au apărut și la Gangura Eugenia, care, inclusiv a manifestat și dureri puternice de cap și stări de vomă.

Au declarat reclamanții că în perioada sejurului 31 august 2016 – 06 septembrie 2016, copilul minor XXXXX a avut intoxicație ca urmare a consumului produselor alimentare oferite de hotelul în care au fost cazați.

Au susținut că în toată această perioadă au apelat de mai multe ori pentru asistență medicală de urgență specializată din Alanya, Turcia, la un medic privat „Akdeniz Alarm Assistance” și spitalul de urgență „Baskentunivesity”, și ulterior la centrul medical din Chișinău „Medpark”.

Au invocat că la 22 octombrie 2016 s-au adresat Agenției Turismului a Republicii Moldova cu plângerea nr. 01-7/26, prin care s-au plâns față de prestarea serviciilor turistice necalitative oferite de către SC „Tur-Magazin” SRL în rezultatul cărora li s-au cauzat daune asupra sănătății, solicitând efectuarea unui control la agenția turistică dată cu emiterea unei decizii în acest sens.

Prin scrisoarea nr. 01-8/587 din 04 noiembrie 2016, recepționată de către ei la 18 noiembrie 2016, Agenția Turismului a Republicii Moldova le-a comunicat că la comercializarea pachetului turistic de către agentul economic SC „Tur-Magazin” SRL careva abateri de la Legea nr. 352/2006 cu privire la organizarea și desfășurarea activității turistice în Republica Moldova, nu au fost constatate, iar compensarea prejudiciului material ține nemijlocit de competența instanței de judecată.

Nefiind de acord cu răspunsul nr. 01-8/587 din 04 noiembrie 2016, la 21 noiembrie 2016, s-au adresat cu cerere prealabilă către Agenția Turismului a Republicii Moldova, invocând aceleași solicitări, însă prin scrisoarea nr. 01-8/629 din 19 decembrie 2016, recepționat de către ei la 09 ianuarie 2017, aceasta a fost respinsă ca neîntemeiată.

Consideră reclamanții că refuzul Agenției Turismului a Republicii Moldova expus în scrisoarea nr. 01-8/629 din 19 decembrie 2016, este ilegal și neîntemeiat, deoarece conform pct. 7 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Agenției Turismului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 851 din 21 decembrie 2009, misiunea Agenției constă în protecția drepturilor subiecților raporturilor juridice din domeniul turismului, precum și asigurarea prestării la standarde internaționale a serviciilor turistice.

Iar, reieșind din prevederile pct. 9 lit. l) din același Regulament, pentru realizarea funcțiilor care îi revin, Agenția efectuează, în condițiile legii, reglementarea și controlul calității serviciilor turistice prestate.

Totodată, potrivit art. 10¹ alin. (8) din Legea nr. 352 din 24 noiembrie 2006 „Cu privire la organizarea și desfășurarea activității turistice în Republica Moldova”, agenții economice care practică activitate de turism, la perfectarea contractului cu parteneri străini, fac schimb de vouchere. La prezentarea voucherului partea primitoare este obligată să

asigure nivelul adecvat de deservire, calitatea și componența serviciilor notificate în el, fără perceperea unor plăți suplimentare. O plată suplimentară poate fi percepută în cazul în care turistului i-au fost prestate, la cererea sa, servicii suplimentare, neindicate în voucher.

Conform art. 14 alin. (1) lit. i) din aceeași Lege, turoperatorii și agențiile de turism au obligația să repare prejudiciile cauzate turiștilor în cazurile de încălcare a clauzelor contractului de servicii turistice.

Din dispozițiile art. 19 lit. a), b), c), d), e) și f) din Legea nr. 352 din 24 noiembrie 2006, rezultă că, turiștii au dreptul la totalitatea serviciilor prevăzute în contractul de servicii turistice; la securitate personală, la protecția vieții și sănătății; la apărarea drepturilor de consumatori ai serviciilor turistice; la asistență medicală în conformitate cu prevederile asigurării de călătorie; la înlăturarea imediată a încălcării clauzelor contractului de servicii turistice, încălcare depistată în timpul călătoriei și la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin nerespectarea clauzelor contractului de servicii turistice.

În contextul expus, au cerut Eugenia Gangura, Ion Guzun în interesele proprii și ale minorului XXXXX admiterea acțiunii, obligarea Agenției Turismului a Republicii Moldova să emită un act administrativ privind constatarea prestării serviciilor necorespunzătoare de către SC „Tur-Magazin” SRL în baza contractului de prestări a serviciilor turistice nr. XXXXX din 30 august 2016; obligarea Agenției Turismului a Republicii Moldova să emită un act administrativ în privința SC „Tur-Magazin” SRL privind restituirea contravalorii serviciilor necorespunzătoare în baza plângerii nr. 01-7/26 din 22 octombrie 2016, în sumă de 999 de Euro, sau echivalentul acesteia achitată în valută națională la data de 30 august 2016; obligarea Agenției Turismului a Republicii Moldova să prezinte orice act adoptat în temeiul plângerii nr. 01-7/26 din 22 octombrie 2016 și cererii prealabile 21 noiembrie 2016, și copiile de pe toate documentele colectate și deciziile emise de către pârâtă în baza cărora au fost întocmite scrisorile nr. 01-8/587 din 04 noiembrie 2016 și nr. 01-8/629 din 19 decembrie 2016, precum și încasarea din contul Agenției Turismului a Republicii Moldova în beneficiul lor a sumei de 1.020 de lei cu titlu de cheltuieli pentru traducerea înscrisurilor.

Prin hotărârea din 20 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată

Prin decizia din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de către Eugenia Gangura, Ion Guzun în interesele proprii și ale minorului XXXXX și s-a menținut hotărârea din 20 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Ambele instanțe de judecată ierarhic inferioare și-au motivat soluțiile prin faptul că Agenția Turismului a Republicii Moldova nu este competentă să emită acte administrative de constatare a prestării necorespunzătoare a serviciilor și de restituire a contravalorii acestora, or, legislația în vigoare în special Regulamentul privind organizarea și funcționarea Agenției Turismului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 851 din 21 decembrie 2009, stabilește exhaustiv funcțiile, atribuțiile, obligațiile și drepturile Agenției respective, fapt ce denotă că aceasta în condițiile legii nu este abilitată să emită careva decizii în sensul solicitat de către reclamantii Eugenia Gangura, Ion Guzun în interesele proprii și ale minorului XXXXX în acțiunea sa.

Pe lângă acestea, au reținut instanțele de judecată că una din atribuțiile principale ale Agenției pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței este de a emite decizii de restituire a contravalorii serviciilor necorespunzătoare, fapt ce rezultă din art. 27 alin. (3) lit. l) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, care cert stipulează că anume Agenția pentru Protecția Consumatorilor emite decizii de remediere,

înlocuire, restituire a contravalorii produsului, serviciului necorespunzător, conform art. 18, 181 și 185, ce urmează a fi executate în termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data recepționării de către agentul economic.

Din considerentele expuse, au concluzionat instanțele de judecată că Agenția Turismului a Republicii Moldova nu este pârâtul corespunzător, or, pretențiile din cererea de chemare în judecată urmau a fi înaintate direct față de Agenția pentru Protecția Consumatorilor.

Referitor la argumentul reclamanților precum că Agenția Turismului a Republicii Moldova este competentă să emită actele administrative solicitate, deoarece a examinat în fond plângerea lor nr. 01-7/26 din 22 octombrie 2016 și cererea prealabilă din 21 noiembrie 2016, respingându-le ca neîntemeiate, instanțele de judecată l-au considerat declarativ, menționând că Agenția Turismului a examinat solicitările reclamanților în limita competenței acordate prin lege, fapt ce se confirmă prin răspunsurile din 04 noiembrie 2016 și din 19 decembrie 2016 (f.d. 43-44).

De asemenea, instanțele de judecată au precizat că nu poate constitui temei de admitere a acțiunii nici răspunsul Agenția pentru Protecția Consumatorilor nr. 27/09-835-3585 din 08 decembrie 2016, prin care și-a declinat competența către Agenția Turismului a Republicii Moldova, or, acțiunile/inacțiunile Agenției pentru Protecția Consumatorilor, emise în calitate sa de autoritate publică, pot fi contestate în ordinea contenciosului administrativ, iar reclamanții nu au prezentat probe că legalitatea acțiunilor Agenției pentru Protecția Consumatorilor, ce au legătură cu prezentul litigiu, au fost verificate pe cale judecătorească.

Afară de aceasta, au reținut instanțele de judecată că însăși reclamanții prin plângerea din 22 octombrie 2016 au solicitat efectuarea controlului la SC „Tur-Magazin” SRL în comun cu Agenția pentru Protecția Consumatorilor, motivând prin faptul că anume această autoritate este competentă să emită decizii executorii.

La 20 februarie 2019, Eugenia Gangura, Ion Guzun în interesele proprii și ale minorului XXXXX au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 20 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii, prin care să fie obligată Agenția Turismului a Republicii Moldova să emită un act administrativ privind constatarea prestării serviciilor necalitative de către SC „Tur-Magazin” SRL în baza contractului de prestări a serviciilor turistice nr. XXXXX din 30 august 2016; obligarea Agenției Turismului a Republicii Moldova să emită un act administrativ în privința SC „Tur-Magazin” SRL privind restituirea contravalorii serviciilor necalitative în baza plângerii nr. 01-7/26 din 22 octombrie 2016, în sumă de 999 de Euro, sau echivalentul acesteia achitată în valută națională la data de 30 august 2016 în mărime de 21.818,16 lei; încasarea din contul Agenției Turismului a Republicii Moldova în beneficiul lor a sumei de 1.708,23 de lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru serviciile medicale de urgență: investigații, medicamente procurate, 1.092 de lei cu titlu de cheltuieli pentru serviciile de transport retur de la spitalul de urgență „Baskentuniveesity” spre hotelul unde a fost cazați „Mukarnas Spa & Resort Hotel”, care nu au fost acoperite de polița de asigurare XXXXX, precum și a sumei de 5.320 de lei, constituită din 1.320 lei cheltuieli pentru traducerea înscrisurilor și 4.000 de lei cheltuieli de asistență juridică.

În susținerea recursului Eugenia Gangura, Ion Guzun în interesele proprii și ale minorului XXXXX au invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

La 21 martie 2019, în adresa Agenției Turismului a Republicii Moldova și SC „Tur Magazin” SRL au fost expediate copiile recursului declarat de către Eugenia Gangura, Ion Guzun în interesele proprii și ale minorului XXXXX, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor.

La 23 aprilie 2019, SC „Tur Magazin” SRL a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de către Eugenia Gangura, Ion Guzun în interesele proprii și ale minorului XXXXX, cu menținerea deciziei din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 20 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, pe care le consideră legale și întemeiate, invocând că instanțele de judecată ierarhic inferioare au verificat minuțios toate circumstanțele, care au importanță pentru soluționarea justă a prezentei spețe, dând o apreciere corectă suportului probatoriu al cauzei.

Alte referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile din referința depusă, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Eugenia Gangura, Ion Guzun în interesele proprii și ale minorului XXXXX este inadmisibil, din motivele ce succed.

În debut, Colegiul învederează că, în data de 01 aprilie 2019 a intrat în vigoare Codul administrativ al Republicii Moldova, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, fapt ce rezultă din art. 257 alin. (1) al acesteia.

Conform art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art. 169-171.

Potrivit art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului aliniat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Prin urmare, condițiile de admisibilitate a recursurilor declarate împotriva deciziilor pronunțate de curțile de apel, în calitate de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel, în cauzele de contencios administrativ, vor fi verificate prin prisma normelor de drept în vigoare, până la intrarea în vigoare a Codului administrativ, și respectiv încă valabile la momentul depunerii cererii de recurs.

Astfel, conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa Eugeniei Gangura, Ion Guzun în interesele proprii și ale minorului XXXXX, la 10 decembrie 2018, însă nu se atestă date când a fost recepționată de către recurenți.

Totodată, din conținutul cererii de recurs rezultă că Eugenia Gangura, Ion Guzun în interesele proprii și ale minorului XXXXX, au luat cunoștință de decizia recurată la 20 decembrie 2018, accesând pagina web a instanței de apel.

În această ordine de idei, se constată, că în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 20 februarie 2019.

Totodată, în conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate.

Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererii de recurs depusă de către Eugenia Gangura, Ion Guzun în interesele proprii și ale minorului XXXXX, completul de admisibilitate evocă faptul că argumentele invocate în recurs, în esență, sunt similare alegațiilor inserate în cererea de apel, asupra căroră Curtea de Apel Chișinău s-a pronunțat deja în modul corespunzător (f.d. 134-136).

Astfel, se deduce că cererea de recurs *de facto* este o transpunere a motivelor din cererea de apel.

Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că recurenții nu au evidențiat în cererea de recurs formulată memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului.

Mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Eugenia Gangura, Ion Guzun în interesele proprii și ale minorului XXXXX, nu au invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (cauza Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67).

La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de către Eugenia Gangura, Ion Guzun în interesele proprii și ale minorului XXXXX, nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce Eugenia Gangura, Ion Guzun în interesele proprii și ale minorului XXXXX, au avut posibilitatea de a fi auziți de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurenților Eugenia Gangura, Ion Guzun în interesele proprii și ale minorului XXXXX, le-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auziți combinat cu dreptul la un recurs efectiv.

De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele de judecată ierarhic inferioare au examinat cauza sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, au aplicat și au interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Eugenia Gangura, Ion Guzun în interesele proprii și ale minorului XXXXX, împotriva deciziei din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 195 și 258 alin. (3) din Codul administrativ, art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Eugenia Gangura, Ion Guzun în interesele proprii și ale minorului XXXXX, împotriva deciziei din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Mariana Pitic